

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE FERIZAJ

Numri i lëndës: 2021:140735

Datë: 14.08.2024

Numri i dokumentit: 06049105

2021:140736

GJYKATA THEMELORE NË FERIZAJ, Departamenti i Përgjithshëm, gjyqtari Armend Ahmeti, në çështjen juridike kontestimore të paditësve E.L, A.A, L.S, A.T dhe R. M, të cilët i përfaqëson av. D.H nga Ferizaj, kundër të paditurës Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore në Ministrinë e Drejtësisë të Republikës së Kosovës, me objekt kontesti kompensim i pagës së trembëdhjetë, shujtave ditore dhe pagës jubilarë, me lartësi të objektit të kërkesës 12,839.88€, jashtë seancës gjyqësore me datë 14.08.2024, mori dhe përpiloi këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET si e bazuar** kërkesëpadia e paditësve E.L, A.A, L.S, A.T dhe R. M kundër të paditurës Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë.
- II. DETYROHET e paditura** Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, që paditësit E.L me nr. personal në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për vitet 2018, 2019, 2020, 2021 t'ia paguaj shumën 2,992.8 € (dymijë e nëntëqind e nëntëdhjetë e dy euro e tetëdhjetë cent), paditësit A.A me nr. personal .. në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për vitet 2018, 2019, 2020 dhe 2021 t'ia paguaj shumën 2,413 € (dymijë e katërqind e trembëdhjetë euro), paditësit L.S me nr. personal ... në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për vitet 2018, 2019, 2020, 2021 t'ia paguaj shumën 2,639.44 € (dy mijë e gjashtëqind e tridhjetë e nëntë euro e katërdhjetë e katër cent), paditësit A.T me nr. personal në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për vitet 2018, 2019, 2020, 2021 t'ia paguaj shumën 2,334.64 € (dymijë e treqind e tridhjetë e katër euro e gjashtëdhjetë e katër cent) ndërsa refuzohet diferenca e kërkuar në shumën prej 11.76€ dhe paditësit R.M me nr.

personal në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për vitet 2018, 2019, 2020, 2021 t'ia paguaj shumën 2460,00€ (dymijë e katërqind e gjashtëdhjetë euro), me kamatë ligjore prej 8%, e cila fillon të llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë 01.07.2021 e deri në pagesën definitive, në afat prej 7 ditësh, nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit të dhunshëm.

III. DETYROHET e paditura Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, që paditësve të ua kompensojë shpenzimet e kësaj procedure kontestimore, në shumën prej 724,00 € (shtatëqind e njëzetë e katër euro), të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit të dhunshëm ndërsa refuzohet pjesa tjetër e shpenzimeve e kërkuar në emër të përpilimit të parashtrësës për precizim të padisë në shumën prej 624,00€.

A r s y e t i m

Paditësit përmes përfaqësuesit të tyre av. D.H nga Ferizaj, me datën 01.07.2021, kanë paraqitur padi kundër te paditurës, me anë të cilës ka kërkuar shpërblimin e shpenzimeve të shuajtes, pagën e trembëdhjetë dhe pagën jubilarë. Paditësit përmes përfaqësuesit të tyre në padi kanë theksuar se paditësit, janë në marrëdhënie pune tek e paditura, përkatësisht në Policinë e Kosovës, në punët dhe detyrat e Zyrtarit Policor në Ferizaj ku edhe më tutje vazhdon të punojnë. Paditësit që nga viti 2018 kanë vlerësim plotësisht të kënaqshëm, e po ashtu nuk ka asnjë masë disiplinore të shqiptuar ku si prove është formulari i vlerësimit të performancës, për vitin 2018, 2019, 2020, 2021. Më tutje kanë theksuar se paditësit i kanë plotësuar kushtet për pagën e fund vitit mbështetur në vërtetimet e lartcekura ndërsa baza juridike e kërkesëpadisë mbështetet në Udhëzimin Administrativ, nr.02/2018, Mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, e cila është në fuqi që nga data 14.11.2018, përkatësisht në kapitullin e VI Paga dhe Sistemimi i Personelit të Policisë, ku në nenin 29, paragrafi 2, parashihet se "Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit. meqenëse paditësit kanë dëshmuar se nga viti 2018, (vit i cili Udhëzimi i lartcekur është në fuqi dhe ua njeh këto të drejta), të njëjti kanë vlerësim plotësisht të kënaqshëm dhe i njëjti nuk ka asnjë masë disiplinore gjatë këtyre viteve. Edhe pse paditësit i kanë plotësuar kushtet e parapara sipas Udhëzimit të lartcekur e paditura nuk ia ka kompensuar të njëjtat. Në këtë rast e paditura nuk ka respektuar Udhëzimin Administrativ,

nr.02/2018, Mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës. Nga të cekurat e lartpërmendura Padiçesi u detyrua që me padi ti drejtohet Gjykatës Themelore në Ferizaj me qëllim të realizimit të pagës së fund vitit. Në parashtresën për precizimin e padisë të dt. 10.11.2023 paditësit përmes të përfaqësuesit të tyre kanë hequr dorë nga kërkesa për kompensimin e pagës jubilarë dhe shujtës, si dhe e kanë precizuar kërkesëpadinë për kompensimin e pagave të 13-ta deri në vitin 2021, si dhe e ka precizuar kërkesëpadinë në aspektin subjektiv, ashtu që në vend të paditësit E. R paditës do të jetë R.M ngase është bërë një lëshim teknik dhe është futur gabimisht E.R në vend të R.M. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura nëpërmjet të autorizuarit të saj me datë 16.07.2024, ka paraqitur përgjigje në padi me të cilën e ka kundërshtuar në tërësi kërkesëpadinë e paditësve si të pabazuar: mbështetur në dispozitën e nenit 78 dhe 79 të Ligjit nr. 03/L-212 i punës. Kërkesëpadinë e paditësve sa i përket kompensimit të pagës së 13-të e ka kundërshtuar pasi që nuk është realizuar për asnjë punonjës të Policisë së Kosovës, për shkak të mungesës së mjeteve financiare. Ministria e Financave në përputhje me nenin 19 të Ligjit nr. 07/L-041 mbi ndarjet Buxhetore për Buxhetin e Republikës së Kosovës, për vitin 2021, përkatësisht ligjin nr. 05/L-125, në nenin 20 par 4 për Buxhetin e Republikës së Kosovës, për vitin 2017 nuk e ka aprovuar kërkesën e Policisë së Kosovës dhe si rrjedhojë e kësaj çdo veprim apo nismë duke përfshirë edhe nenin 29 par 2 të UA. nr. 02/2018 Për marrëdhënien e punës në Policinë e Kosovës, i cili prodhon obligime financiare nuk është i obligueshëm përderisa nuk e ka identifikuar paraprakisht burimin financiar, ashtu që në mungesë të mjeteve buxhetore financiare nuk ka mundur të realizohet pagesa e pagës së 13-të. Sa i përket kërkesëpadisë së paditësve për kompensimin e pagës së 13-të, shujtave, shpenzimet të udhëtimit për çdo vit kalendarik e kundërshtojmë pasi që kjo vlen vetëm në bazë të mundësive ligjore, financiare dhe institucionale të të paditurës dhe asnjë dispozitë ligjore nuk parasheh si detyrim, andaj e njëjta nuk mund të jetë obligim i të paditurës e paditura ndaj paditësve të vetmin detyrim ligjor e ka përmbushjen e Kontratës së Punës e cila konsiderohet ligj për palët. Thekson se shpërblimi jubilar i është paguar paditësve. Shpenzimet e procedurës nuk i ka kërkuar.

Gjykata ka vendosur si në pikën I. dhe II. të dispozitivit të këtij aktgjykimi bazuar në nenin 398 të LPK i cili parasheh se: “Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritore, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë.”

Gjykata pas analizimit të pretendimeve të palëve ndërgjyqëse, konstaton se në tyre është kontestuese baza juridike e kërkesëpadisë. Nga shqyrtimi i shkresave të lëndës dhe vlerësimi i përgjigjes në padi, gjykata konstatoi se në mes të palëve ndërgjyqëse nuk është kontestuese se paditësit janë në marrëdhënie pune tek e paditura, megjithatë gjykata këtë e vërtetoi edhe nga vërtetimi i punësimit të paditësit, dhe është i bashkangjitur në shkresa të lëndës.

Nga vërtetimi i punësimit i datës 24.05.2021, të lëshuar nga MPB– Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, gjykata ka vërtetuar se paditësi E.L është i punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës që nga data e 23.10.2000, dhe paga e fundit të tij ka qenë 748,2€, për një muaj kalendarik.

Nga vërtetimi i punësimit i datës 20.04.2021, të lëshuar nga MPB– Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, gjykata ka vërtetuar se paditësi A.A është i punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës që nga data e 07.02.2005, dhe paga e fundit të tij ka qenë 603,25€, për një muaj kalendarik.

Nga vërtetimi i punësimit i datës 02.04.2021, të lëshuar nga MPB– Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, gjykata ka vërtetuar se paditësi L.S është i punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës që nga data e 16.01.2006, dhe paga e fundit të tij ka qenë 659,86€, për një muaj kalendarik.

Nga vërtetimi i punësimit i datës 13.11.2023, të lëshuar nga MPB– Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, gjykata ka vërtetuar se paditësi R.M është i punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës që nga data e 18.09.2000, dhe paga e fundit të tij ka qenë 698,48€, për një muaj kalendarik.

Nga vërtetimi i punësimit i datës 01.03.2019, të lëshuar nga MPB– Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, gjykata ka vërtetuar se paditësi A.T është i punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës që nga data e 15.04.2013, dhe paga e fundit të tij ka qenë 583,66€, për një muaj kalendarik.

Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Ligjit të Punës Nr.03/L-212, dispozitat e Ligjit Nr. 04/L-076, për Policinë, si dhe dispozitat e Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë dhe mendimit juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 213/2023 të datës 09.10.2023.

Në nenin 55 par. 1 të Ligjit të Punës nr.03/L-212 ku përcaktohet se: “I punësuari ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”. Në nenin 44 par. 2 të Ligjit nr. 04/L-076, për Policinë, përcaktohet se: “Marrëdhënia e punës për personelin policor rregullohet me akt nënligjor”. Ndërsa neni 55 par. 1 nën par. 1.7 i këtij Ligji përcakton se: “Drejtori i Përgjithshëm nxjerr aktet nënligjore për marrëdhënien e punës, siç përshkruhet në paragrafin 2 të nenit 44 të këtij ligji”. Në nenin 5 par. 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018 i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë, përcaktohet se: “në polici janë të punësuar tri kategori të personelit policor”, ndërsa në pikën 1 të këtij paragrafi parashihet “zyrtarët policor që bëjnë betimin dhe të cilët kanë autoritet t’i ushtrojnë autorizimet dhe detyrat policore”. Ndërkaq në nenin 29 par. 2 të këtij udhëzuesi është paraparë se “personelit të policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”. Pastaj, sipas pikës II. të mendimit juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 213/2023 të datës 09.10.2023, parashihet se në kontestet nga marrëdhënia e punës- lidhur me kërkesat për shpërblimin e pagës së 13-të, për personelin e policisë, që janë paraqitur pas datës 14.11.2018, në bazë të nenit 29 par. 2 të Udhëzimit Administrativ nr.02/2018 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 14.11.2018 dhe në bazë të nenit 30 par. 2 të Udhëzimit Administrativ nr. 01/2021 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 29.09.2021, personeli i policisë ka të drejtë në shpërblimin e një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, për vitin 2018, 2019, 2020 dhe 2021. Andaj gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditësve është e bazuar pasi që gjykata vlerëson se paditësit e gëzojnë të drejtën që në fund të çdo viti kalendarik, ta përfitojnë si shpërblim, një page mujore, e cila pagë do të jetë e njëjtë me pagën mujore në fund të vitit kalendarik përkatës, me kusht që atë vit kalendarik punonjësit e të paditurës, në këtë rast paditësit, të kenë vlerësim të kënaqshëm të performancës së punës dhe nëse nuk ju është shqiptuar ndonjë masë disiplinore brenda vitit përkatës.

Me rastin e vendosjes lidhur me lartësinë e kompensimit për shpërblimin e pagës së fund viteve në rastin konkret për paditësit, gjykata mori për bazë vërtetimin e punësimit të lëshuar nga e paditura, e nga e cila rezulton paga të cilën e realizojnë paditësit dhe përvojën e punës tek e paditura, andaj paditësit ju njoh e drejta në kompensim ashtu siç është përshkruar në dispozitiv të këtij aktgjykimi. Në këtë rast sipas formularëve të vlerësimit, që gjenden ne shkresat e lëndës,

konstatohet se paditësit, kanë vlerësim të kënaqshëm të përformancës dhe të njëjtëve nuk i është shqiptuar ndonjë masë disiplinore, përgjatë viteve të kërkuara me kërkesëpadi. Provat e lartcekura, gjykata i pranoi si provë materiale vendimtare, në kuptim të nenit 329 par. 1 të LPK-së. Andaj, meqë këto dokumente janë të pranueshme edhe për vetë palën e paditur, pasi që të njëjtat nuk janë kontestuar, gjykata ia fali besimin e plotë.

Sa i përket paditësit R.M, gjykata në kuptim të nenit 2 të LPK, e ka gjykuar kërkesën brenda kufijve të kërkesave të parashtruara nga palët, edhe pse me vërtetimin e punësimit të këtij paditësi del që paga mujore e tij është $698.48\text{€} \times 4 \text{ vitet e kërkuara (2018,19,20,21)} = 2,793.92\text{€}$, mirëpo meqenëse me parashtrësën për precizim të padisë paditësi R.M përmes të autorizuarit të tij, ka kërkuar shumë prej 2460,00€ gjykata e ka aprovuar vetëm këtë pjesë, që do të thotë aq sa ka kërkuar paditësi.

Për më tepër e paditura nuk ka parashtruar ndonjë vërejtje me anë të përgjigjes në padi, e që do të vinte në dyshim përformancën e paditësve për vitet e kaluara, e po ashtu nga e paditura nuk është ngritur as çështja e ndonjë mase disiplinore eventuale të shqiptuar ndaj paditësve. Ashtu që, gjykata vlerëson se paditësit kanë të drejtë që të kërkojnë pagën e trembështjetë, duke u mbështetur edhe në dispozitat nën – ligjore respektivisht Udhëzimin Administrativ të cekur më lartë i cili në mënyrë të qartë e përcakton të drejtën e paditësve për të marrë pagat të përshkruara në dispozitiv të këtij aktgjykimi. Gjukata, vlerëson se e paditura ka detyrim sipas dispozitave të lartpërmendura, që t'i kompenzoj paditësit pagat e trembëdhjeta duke u bazuar në nenin 245 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD). Prandaj gjykata duke u nisur nga fakti se e paditura ju ka mbetur borxh paditësve me aplikimin e dispozitave të lartcekura dhe në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike, vendosi që ta detyroj të paditurën që paditësit t'ia kompenzoj shumat e gjykata si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Lidhur me kundërshtimet tjera të palës së paditur dhënë në përgjigje në padi, gjykata vlerësoi se të njëjtat nuk janë të bazuara në dispozita ligjore dhe nuk kanë mbështetje në ndonjë bazë faktike apo juridike. Rrjedhimisht, gjykata erdhi në përfundim se faktet nuk ishin kontestuese dhe nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e vendimit merititor. Për më tepër derisa ato janë qartë të specifikuar nuk mund të interpretohen në dëm të tani paditësve duke u thirrur në ekzistimin e mundësive financiare, e as nuk mund të mbetet në diskrecionin e të paditurës se a mundet apo jo për tu përmbushur detyrimet që rezultojnë nga dispozitat e lartcekura, përderisa e paditura me asnjë provë shkresore – analizë buxhetore, nuk e argumenton faktin se ka mungesë

të mjeteve buxhetore për përmbushjen e detyrimeve siç kanë kërkuar paditësit, për pjesën e aprovuar të kërkesëpadisë.

Për lartësinë e kamatës në shkallë prej 8%, gjykata vendosi në bazë të nenit 382 par 2 i LMD-së, dhe Mendimit Juridik të Gjykatës Supreme për kamatat të datës 02.12.2020.

Vendimin që pala e paditur t'i bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e ka mbështetur në dispozitën e nenit 452 dhe 463 të LPK-së, sipas të cilave paditësve ju pranohen shpenzimet e procedurës kontestimore dhe atë 624,00 € në emër të përpilimit të padisë për 5 paditës dhe në emër të taksës gjyqësore në shumën prej 100,00€. Lidhur me lartësinë e shpenzimeve gjykata ju është referuar TOAK, nr. tarifor 6. Shpenzimet për përpilimin e parashtrësës për precizim të padisë janë refuzuar sepse parashtrësja për precizim të padisë nuk hyn në grupin e parashtrësave për të cilat paguhet kompensimi.

Nga se u tha me lart, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi, e konform nenit 143 të LPK.

GJYKATA THEMELORE NË FERIZAJ

C.nr.2021:140736, datë 14.08.2024

Gjyqtari

Armend Ahmeti

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur ka të drejtë ankese në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së të njëjtit, në Gjykatën e Apelit të Kosovës në Prishtinë, përmes kësaj Gjykate.